

Práce se zabývá prvním zrušením žďárského kláštera (1614) a konflikty, které k němu vedly. Zaměřuje se na mocenské mechanismy, jednotlivé aktéry sporů (mj. panovník, olomoučtí biskupové, řádový vizitátor, žďárská řeholní komunita, nunciové, klášterní poddaní) a na jejich argumentaci. Snaží se mj. o nalezení odpovědi na otázku, které aspekty kauzy Žďár odpovídají obecnějším tendencím své doby a jaká jsou naopak její specifika. Téma práce je zasazeno do kontextu stavu katolické církve v 16. století a panovnické politiky vůči klášterům.